

eclesia instituta absolute pronuntiant. Ea vero fuit omnium Catholicorum ab Ecclesiæ incunabulis ad hæc usque tempora sententia, Jesum Christum Dominum nostrum immediatum fuisse Sacramentorum omnium Auctorem, nec Apostolos tradidisse nisi quod a Magistro suo accepissent.

§. II. Tridentina Synodus, ad novas hæreses profligandas congregata, totius Ecclesiæ mentem *seff. 7. Can. I.* disertissime aperit his verbis: *Si quis dixerit, Sacmenta novæ legis non fuisse omnia a Jesu Christo Domino nostro instituta, . . . anathema sit.* Qua Concilii definitione non solum Lutheranorum & Calvinistarum hæresis fuit damnata, sed & ipsa superius exposita Scholasticorum opinio, indirecte saltem, aqua & igne interdicta fuit. Hinc recte monet *V. C. Ægidius Conink. t. 1. de Sacram. antiquiorum Theologorum sententiam post Tridentinum nullo modo posse defendi.*

§. III. De materia vero & forma Sacramentorum, etiam post Tridentinum, non una est Theologorum opinio. Sunt qui contendunt, omnes etiam in specie a Jesu Christo institutas, alii vero in genere tantum a Sacramentorum Auctore determinatas fuisse censem, in specie vero ab Apostolis & Ecclesia. Atque hæc ad distinguendas a controversia dogmatico-polemica Scholasticorum opiniones dicta sufficiant.

PROPOSITIO PRIMA.

Sacramentorum omnium novæ legis solum Jesum Christum Auctorem fuisse, eumque omnia & singula immediate instituisse demonstramus.

§. IV. *Calvinum, Kemnitium, aliosque Novatores* in summo & manifestissimo errore versari, vel ipsa evincit Apostolorum confessio; Apostoli enim se non Auctores, sed Sacramentorum Ministros esse profitentur. Id non obscure patescit ex *Epistola 1. ad Corinth. c. 3.*; Quid igitur est A., pollo? quid vero Paulus? Ministri ejus cui *credidisti*; & cap. 4. „ Sic nos existimet homo, ut Ministros Christi, & „ dispensatores Mysteriorum Dei. Deinde cum Scripturæ judecent, Christum post Resurrectionem suam per quadraginta